

Kaláris

Mártély önkormányzatának közéleti-kulturális információs kiadványa
Hírek, pillanatképek Mártély életéből... III. évf. 2006. november - 28. szám

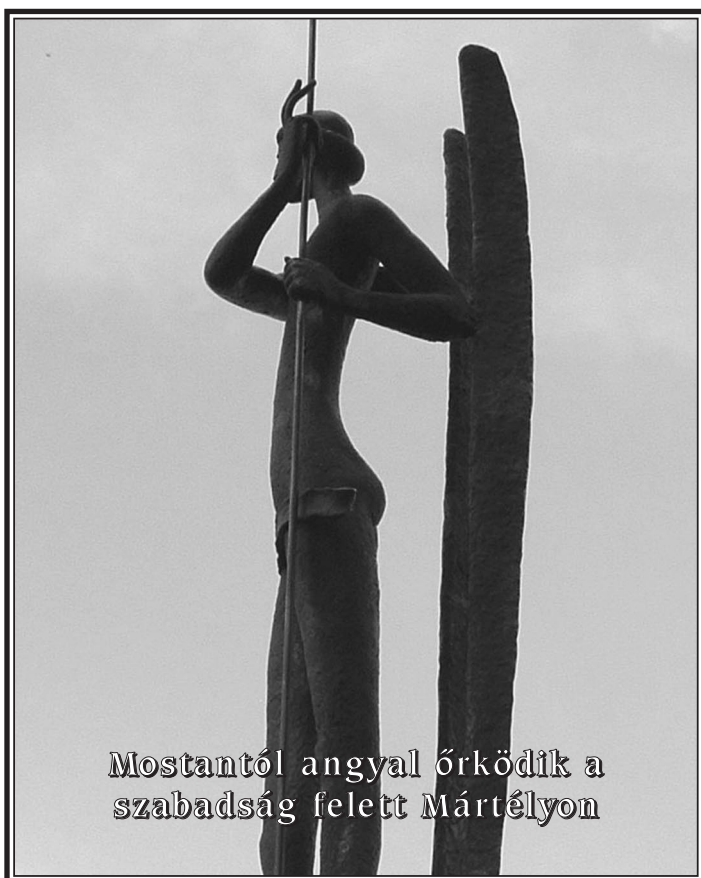
„Embernek születni nem – hanem annak megmaradni – az állati nehéz – (Lupus)

Már majdnem üzemre kész

Ők is szobrot avattak

Mostantól angyal őrködik a szabadság felett Mártélyon

Erről olvashatnak

„Jelzöm...”
Budapestön nem jó lakni...	2. oldal
Ünnepi megemlékezés és szoboravató
Október 23.-i megemlékezés	3-5. oldal
Mihály arkangyal üzenete
örökérvényű...
Interjú Kotormán Norberttel	5-6. oldal
Dalostalálkozó	6. oldal
Lény levele	6-7. oldal
Galambposta
Emlékezés - egy életút véget ért...	7-8. oldal
Boszorkányos gondok
Beszélgetés ifj. Somodi Istvánnal	9-10. oldal
Ünnepi részközgyűlés, adventi
ünnepek és filmvetítés	9. oldal

„Jelzöm...”

Budapestön nem jó lakni, mer' sok rendőr tászigáli

- mármint az embert, ha olyanja van és kimegy tüntetni -, de az ismert mondás így nyögvenyelősen átfarmázva ugyanolyan idétlenné válik, mint a jelenlegi helyzet.

Most lehetünk nagyon büszkék magunkra mi Mártélyiak, és minden település, ahol csendben, kegyeletteljes békében és őszinte tiszteletadással adóztunk a forradalom 50. évfordulóján az elesett hősöknek és az akkor néhány nap alatt elröp-pent szabadságnak.

Itt, 1956-ban sem voltak egetrengető dolgok. Nem lőtték egymást az emberek, nem csikorogtak lánctalpak, ami a földes utcákon amúgy is csak költői túlzás gyanánt jöhetett volna szóba, s egy-két jogos visszaköveteléstől, személyi és szervezeti változtatás igényétől eltekintve, viszonylag békésen múltak a napok.

És most, 50 év elteltével sem boldult meg a mártélyi ember. Reggel felkelt ugyan - az ágyból - megreggelizett, „kicsípte” magát, és elbattyogott a Faluházba, de jó szándékkal és nem a balhé kedvéért, mint a pesti csöcselék hangadóí.

Szép kis ünnepszeg volt odabenn. Meg a kis téren is utána, ahol egy szép szobrot avathattunk a hősök tiszteletére az igazságba és a szabadságba vetett hit angyali megtes-

tesülését emlékeinkbe idézendő megmentőként. Volt Himnusz, műsor, szavaltat, beszéd, és Szózat. Meggyönyörű idő, ami ilyenkor már csupa ajándék, és megint gazdagabb lett a falu valamivel, amire jó ránézni, s amire jó büszkének lenni. Most, hogy végignézhettük az Erzsébet hídnál befejeződött politikai bohózatot, el is gondolkodtam, milyen jó is itt nekünk. Ferenczi Laci nem lövöldözött ránk gumilövedékkel, egyetlen könnygázgránátot sem dobtak a „tömegbe”, és Szuromi Encinek is elég volt kiállni a sárga mellényben a Szózat alatt, hogy az autók megálljanak arra a rövid időre, amelyet csak az ősi dallam és a múlhatatlan érvényű szavak töltöttek be. Rózsa Jani bácsi sem állt ki a rendeltetésszerűen tűzoltásra szolgáló piros „vízágyúval” tömeget oszlatni, és a lovas polgárőr lányok sem vették elő a lovakat, (had rágcsálják a jó mártélyi szénát), mert abszolút nem kellett kardlapozni. Bár a kormány és a miniszterelnök megítélése itt is ugyanolyan, hogy is mondjam (zavarban vagyok, mert itt egy olyan hárombetűs szónak kellene következnie ebben a szövegkörnyezetben, amit itt leírnom most lehetetlen), mint bárhol ebben a hazában, az országot s a népet a csőd szélére sodort manipulációk és hazugságok miatt, mégsem volt ez ürügy senkinek, hogy másként vi-

selkedjen, mint ahogy azt magától egyébként is elvárná. Nem voltak bekiabálások, hogy valaki mondjon le, nem épültek barikádok, csak ismerős arcok, baráti kézfogások, beszélgetések és tiszta tekintetek uralták az ünnepet.

Talán azért, mert mi kissé mindig is „kirekesztett” vidéklakók már megtanultuk, hogy ugrálhat ugyan az ember, felszedheti az utcaköveket, lyukas zászlók alatt rohángálva követelheti kormányok és hazug vezetők lemondását, a lényeg mégiscsak az marad - mérhetetlen demokrácia ide, vagy oda -, hogy valahogy mindig rajtunk veri el a port az a néhány ezres kisebbség, akiknek semmi fontosabb dolguk nincs, mint a saját boldogulásuk. A hatalom mámorosító érzése elsöpri az emberséget. Olyan aljasságokra is képesek a hatalmon lévők, amit mi közemberek hihetetlennek tartunk. Sőt, s talán ezért, naivitásunkban értetlenül állunk ezek előtt a minden emberi normát figyelmen kívül hagyó önkényességek előtt. S hogy meddig lesz még ember embernek farkasa? Hát, ameddig birka módjára tűri egy egész ország lakossága politikai hovatarozás nélkül, hogy birkának nézzék!

De ennek megváltoztatására nem a rombolás és a magunkból kivetkőzött randalírozás a megfelelő módszer. És egyetlen ünnep sem lehet erre alkalmas terep, s indok.

F. Cs. Z.

Tisztelt Társulati Tagok!

Értesítem Önöket, hogy a csatornahálózat és a két vákuum gépház műszaki átadása megtörtént.

A szennyvíztisztító telep átadása a próbaüzem megkezdésével valósul meg, melynek várható időpontja 2006. november közepe - vége.

Felhívom a tisztelt lakosság figyelemét, hogy a próbaüzem megkezdéséig **SZIGORÚAN TILOS** rácsatlakozni a rendszerre. Amennyiben ilyen előfordul, az Önkormányzat büntetést szab ki.

A próbaüzem megkezdése előtt a szolgáltató dolgozója felkeresi a rácsatlakozni kívánó ingatlan tulajdonosokat szerződéskötés és műszaki átvétel céljából.

Rácsatlakozni csak a szolgáltató engedélyével lehet.

Tájékoztatom a lakosságot, hogy a szennyvíz hálózatra **TILOS** csapadék vizet rákötni, belevezetni, mert az esővíz megdrágítja a tisztítást, melyet minden rácsatlakozott fogyasztó fizet meg.

A próbaüzem megkezdésétől számított **3 hónapig** nem kell a szennyvíztisztításért fizetni.

Tisztelttel kérem a lakosságot, hogy a gördülékeny munkavégzést segítsék elő együttműködésükkel.

Esetleges észrevételeiket kérem, jelezzék Szél Erikának az Önkormányzatnál.

Ünnepi megemlékezés és szoboravató

Bensőséges ünnepi megemlékezésre és szoboravatásra került sor 2006. október 23-án délelőtt 10 órától a Faluházban, majd az előtte kialakított kis téren létesült szoboralapzatton.

A benti ünnepségen az ÁMK iskolásai adtak vetített képes műsort Benkő Brigitta tanárnő összeállításában, amelyben végigkövetve Nagy Imre sorsát a forradalmi napokban, emlékeztek meg a harcok hőseiről. Balogh Jánosné polgármester ünnepi beszédet mondott:

„Ha jó ügyet védesz, mitől is félhetsz? Mi is történhetik veled? Végül is tehetetlenek az igazsággal szemben. Letiporhatnak, de meg nem győzhetnek. Vádolhatnak, de meg nem hazudtolhatnak, elvehetik életed, de nem vehetik el igazságod. Csak akkor nem vagy magányos az életben, ha jó ügyet védesz.”

(Márai Sándor)

Tisztelt Ünneplők!

Mi magyarok, ezen a napon egy nagyszerű, de ugyanakkor tragikus kimenetelű forradalomra emléke-

zünk. Ünnepp és gyász tölti be a szívünket.

Október 23-án azoknak a honfitársainknak állítunk emléket, akik '56-ban vállvetve vették fel a küzdelmet a föld akkori szuperhatalmának számító Szovjetunióval szemben, akiknek tették a szebb és szabadabb jövő utáni szent vágy vezérelte. Azok előtt hajtunk fejet, akik nem akarták tovább túrni a kitelepítéseket, a padláslesöpréseket, a terménybeszolgáltatást és a légerek borzalmaikat.

Nagy Imre holtában elérte, amit életében nem sikerült: megdöntötte az egypártrendszer, megnyitotta a szabadság kapuját. Azt mondják, a politikus és az államférfi között az a különbség, hogy a politikus a következő választásra, az államférfi pedig, a következő nemzedékre figyel. 1989-ben megértettük, hogy Nagy Imre gondolt ránk, a következő nemzedék tagjaira, akik akkor még talán meg sem születtünk. Megértettük, hogy Nagy Imre valódi államférfi volt.

Magyarországon a sztálinizmus hatalma 1953-ban, Nagy Imre kormányának hatalomra kerülésével visszafordíthatatlanul megroppant. Nagy Imre miniszterelnöksége megtanította őket arra, hogy lehet és van értelme az emberi életnek mindazon rettenet és pusztítás után, amit a háború és a béke hozott az országra.

Mi sem volt természetesebb, hogy 1956. október végén Nagy Imre vált központjává a vágyaknak, melyek egy normális, európai, demokratikus és igazságos ország megteremtésére irányultak. A célokban semmi sem volt, amit radikálisnak, a szó, hagyományos értelmében forradalminak lehet nevezni. A magyarok csak egyetlen dolgot akartak: a függetlenséget. De a Varsói Szerződés ezt lehetetlenné tette.

Ez a csalódás volt a lélektani hajtóerő, mely nem szűnt meg működni egészen 1956. október 23 - a délutánjáig, amikor az egyetemisták

tüntetése Budapesten néhány óra alatt fegyveres felkeléssé, s forradalommal alakult.

Bár a harc helyenként kegyetlen és véres volt, a régi rend intézményei napok alatt porrá váltak. A hatalmas Szovjet Hadsereg kezdeti csepatek után kivonult Budapestről. Többpárti kormány alakult. Az ország kilépett a Varsói Szerződésből. A Szovjetunió elismerte a magyarok jogát a függetlenségre. 1956 november 5 én megindulhatott volna a munka. A forradalom győzhetett volna.

De mint tudjuk, nem győzött. Moszkva képtelen volt elszánni magát arra, hogy kiengedje az országot szorításából. A Nyugat csak vigasztaló szavakat küldött, de az események folyásába nem avatkozott be. 1956. november 4-én a Szovjet Hadsereg visszatért, és kegyetlen megtorlás kezdődött. Százezernyi menekültek el az országból. A forradalom elbukott.

Nagy Imrét és társait, az ismert és ismeretlen forradalmárokat kivégeztette a magát győztesnek nyilvánító új rend. Nagy Imre azonban élt. S vele élt a remény, hogy Magyarország egyszer olyan lesz, amilyennek ő álmodta.

Európai, szabad, fejlődő ország, ahol demokratikus és igazságos rendben élnek a polgárok, békében szomszédokkal és önmagukkal.

Ez a remény oly hatalmas volt, hogy az új rend, ha akarta volna, sem tudta volna szétépíteni. Ennek a reménynek vagyunk ma az örökösei. Ez a remény kötelez bennünket arra, hogy ne felejtjük el azokat, akik 1956 forradalma alatt, vagy az azt követő megtorlás idején meghaltak. Ez a remény kötelez bennünket arra, hogy ne felejtjük el azokat, aki élve maradtak, de úgy haltak meg, hogy a forradalom ütötte sebet magukon hordozva, nem élhettek teljes életet. S ez az a remény, melyet át kell adnunk fiainknak, lányainknak.

Mondjunk köszönetet szüleink és nagyszüleink sokat szenvedett nemzedékének, akik tartották a lelket a

nemzetben évtizedeken keresztül, s olyan ifjúságot neveltek, amely megértette az idők jelét. Ők neveltek olyan ifjúságot, amelynek lett hite, ereje és bátorsága, hogy a tegnaptól átlépjen a holnapba.

1956 összefogása az ország tetterejét, életerejét mutatja: azt, hogy a szabadság levegője jobb, mint a hazugság képmutatása, hogy szabadságban élni annyi, mint nem félni, annyi, mint megszabadulni a könnyörtelen elnyomástól.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A magyar nemzet mindig józanul, megfontoltan és békésen akart változtatni. Így akart '48-ban, '56-ban és 1990-ben is. Az emberek, amint kezükbe vehették saját sorsuk irányítását, minden apparátusnál gyorsabban és sikeresebben oldották meg az élet újjászervezését. A változás '56-ban nem fejtelenséget, nem felfordulást hozott, hanem rendet és biztonságot. Nem álltak le az üzemek, nem alakult ki áruhiány, nem zártak be a boltok. Az élet ment tovább, csak a kilátástalanságot váltotta fel az életöröm, és a kiszolgáltatottság tehetetlen gyengeségét a tetterő. Vidéken, ahol a népnek még fegyvere sem volt, egyik pillanatról a másikra győzött a polgári forradalom. Sorra hozták létre az önkormányzatokat. A vidéki Magyarország négy nap alatt a többpártrendszer mellett az alulról építkező, önkormányzatokra támaszkodó államot is megteremtette.

Mi, ma élő magyarok, megértjük az akkoriakat. Megértjük, hogy ők csak egy rendes, átlátható, a hazugságok hálójából kiszabaduló országot akartak 1956 októberében. Egy kitartóan és biztosan fejlődő, magyarságát soha meg nem tagadó országot akartak; egy tetterős és emberséges hazát. Azt akarták, hogy az ország élén választott államférfi álljon, és ne politikai kalandor. Azt akarták, hogy Magyarországon a magyar ember legyen a legfontosabb. Azt akarták, hogy a szív diktálja a tapsot, és ne a politikai karmesterek. Hogy nyíljanak ki a megtevéstettek és becsapottak szemei.

Tisztelt Emlékezők!

Manapság másfajta csatákat vívunk nap mint nap. A tisztességes megélhetésért, a munkahelyekért, a gyerekeink kenyeréért, iskolájáért, jövőjéért. A család összetartásáért, a barátainkért, hogy ne szakadjunk el egymástól. A világ embertelenné válása ellen vívjuk meg mindennapi harcunkat itt Mártélyon. Nem véres csaták ezek, de a jelentőségük ugyanolyan nagy, mint az ötven évvel ezelőtti élethalál harcoknak. Most épp-úgy, mint akkor, a szabadságunk a tét. Mert az emberhez méltó élet a szabadságban gyökerezik. És nincs szabadság, amelyet ne kellene megszolgáltatni.

Tisztelt Emlékezők!

Nem mindennapi ünnep ez a mai, a mártélyi emberek életében.

Mártély község első köztéri szobrát avathatjuk, így elmondhatjuk, hogy méltóképpen emlékezünk az 50. évfordulón a szabadság hőseire.

Nem tehetnénk ezt saját erőből, anyagi segítség nélkül.

Hálával és köszönettel tartozunk a Képző és Iparművészeti Lektorátusnak, Keszthelyi Ferencné igazgatónőnek, Prókai Gábor úrnak, aki szívén viselte, hogy egy kis tele-

pülésen is elhelyezésre kerülhessen a közös emlékezés szimbóluma.

Tisztelettel köszöntöm körünkben Kotormán Norbert szobrászművészt, aki megálmodta ezt a szobrot, és lehetőséget adott arra, hogy az alkotás ide kerülhessen. Köszönjük Schrödl Péter kőfaragónak a gyönyörű márvány talapzatot. És köszönet minden segítőnek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a jövőben nap-mint nap figyelmeztessen bennünket ez az alkotás a múltunkra, és a jövőbe vetett hitünkre.

Egy angyal - aki a szabadság jelképe!

Mi Mártélyiak, akik ma itt összegyűltünk a vi-lág legnagyobb forradalmának megünneplésére, ezzel a szoborral hajtunk fejet annak hősei előtt, akik fegyverrel a kézben álltak ki a világ legerősebb hadserege el-len mérkőzni! Fejet hajtunk azok előtt, akik a szervezésben, a különböző tanácsokban küzdöttek a szabadságért! Fejet hajtunk azoknak az emléke előtt, akik borzalmas halállal lakoltak ezért a bi-

tón! Fejet hajtunk azok előtt is, akik kegyetlen börtönökben sýnlődtek évekig! Fejet hajtunk azok előtt, akik már nincsenek közöttünk, akik már megkapták azt a bizonyos égi behívót! És meg kell hajtunk a fejünket mind-azok előtt, akik még közöttünk élnek!

"Angyal, vidd meg a hírt az égből: Mindig új élet lesz a vérből."

Ebből a vérből születünk. Legyen ez az angyal a szebb jövő utáni szent vágy jelképe! Ez adjon erőt a

mindennapok elviseléséhez, ez a szobor legyen a szabadság, a józan-ság és jóság, a békés együtt élés szimbóluma Mártélyon!

A Faluház előtti téren Szalay Ferenc festőművész leplezte le Kotormán Norbert szobrász és Schrödl Péter kőfaragó közös alkotását.

A szoboravató ünnepség szavalattal, az emlékezés virágainak, koszorúinak elhelyezésével és a Szózat meghallgatásával zárult.

Mihály arkangyal üzenete örökérvényű...

Bár Kotormán Norbert szobrászművész nagyon szerényen és röviden beszélt a polgármesterasszony kérésére elkészült művéről, a témaválasztás okáról, és hogy miért gondolta, hogy épp Mártélyon állítsák fel ezt a szép köztéri alkotást, a gratulálók és barátok sorából „elragadva”, megkértük, néhány rövid mondatban beszéljen lapunknak azokról a talán sokak által nem tudott dolgokról az életéből, amely mindenképpen „megér” egy rövid kis beszélgetést...

K.N.: - Békéscsabán születtem 1967-ben. Két évesen kerültem szüleimmel Vásárhelyre.

K.: - A szokásos kérdés: iskolák?

K.N.: - Ahonnan igazán fontos, az a Tömörkény István Gimnázium Sze-

ged. Később a Képzőművészeti Egyetem, majd a Janus Pannonius Tudomány Egyetem.

K.: - Indíttatás?

K.N.: - Családinak mondhatnám, hisz édesapám révén, aki nagyon művészetszerető ember, s maga is állandóan alkotott, megfelelő alapot kaptam a művész pályára, sőt testvérem is szobrász. Hálás vagyok az itt a vendégek közt megjelent Sonkoly Tibornak, akihez szakkörre jártam, s mint ilyen első komoly segítőm és mesterem volt.

K.: - Úgy tudom, nem maradtatok meg a hagyományos városi életformánál...

K.N.: - Valóban, a szülők már jó húsz év óta birtokolnak egy tanyát a Rárósi út mellett, s nemrég mi is vettünk egyet a közelükben. Így újra együtt, és közel a család.

K.: - Ha lehet ilyen dilettáns kérdést

feltenni egy művésznek, van-e, s ha igen, valamilyen fő profilod? Már úgy értem, kispasztika, köztéri szobrok, vagy valami más.

K.N.: - A független alkotómunka híve vagyok. A kihívás a fontos. Ehhez próbálom igazítani az életemet.

K.: - Közben tanítasz is.

K.N.: - Igen, mai nevén a Moholy Nagy Művészeti Egyetemen tanítok művészeti anatómiát és mintázást.

K.: - Hogy jött ez a lehetőség, hogy egy ilyen kis település is „részesülhessen” egy ilyen rangos köztéri alkotásban?

K.N.: - A Képzőművészeti Lektorátus írta ki a pályázatot, amelynek éppen ez volt a célja, amit imént említettél. Az, hogy hová kerüljön, tulajdonképpen az én kérésemet figyelembevéve egy közös döntés volt. Szerettem Mártélyt. Sokat kaptam érzésekben, látványban, élményekben és emlékekben ettől a falutól. Gondoltam, miért ne viszonzom valahogy a sok szépet és jót. Így sikerült.

K.: - Most megint egy eléggé erőltetett szakmai kérdést: Mi a témaválasztás előzménye?

K.N.: - Az angyal motívum, egyrészt

Az Önkormányzat hirdetménye

Mártély, Fő u. 64. szám alatt
(a település Főterén) a
Rendezési tervnek megfelelő
üzlet céljából építési telek
eladó (jogerős építési
engedéllyel rendelkezik).
Érdeklődni Horváth Andreától a 30/91-34-879-es
telefonon.

Márai Sándor ismert verse alapján jött a gondolataimba, másrészt Mihály arkangyal figurája adta a végső lökést, amely örökérvényű igazságként fogalmazza meg számomra a gonoszság, a kegyetlenség és az elnyomás elleni harcot. Ez a szobor a forradalomnak kíván emléket állítani. Talán egyeseknek szokatlan a forma, de a pályázat során nem akartam a régi sablonokhoz nyúlni. Mert volt itt már minden. Dobtáras géppisztollyal rohanó harcos, kockakövekből összeállított „szobor”, és lyukas zászlók alatt menetelő forradalmárok.

K.: - Utóbbi egyébként, sokak megalapozott véleménye szerint is hamis és érthetetlen módon rögzült jelképévé vált az '56-os forradalomnak, hiszen pusztán arról van szó, hogy a mindenki által gyűlölt önkényuralmi jelképtől igyekeztek a forradalom (egyébként háromszínű Magyar zászlóját) megszabadítani, alkalmasint úgy, hogy azt késsel kivágták a közepéből...

K.N.: - Ez teljesen igaz. A zászlókon, zászlókban általában, diktatúrákban pedig szinte kötelezően megjelenik az adott hatalom logója, amit önkényuralmi jelképnek te-

kinthetünk. Persze, mindig annak önkényuralmi jelkép, aki tiltakozik az adott rend ellen. Maradhatunk annyiban, hogy a mi zászlónk megmarad a piros, fehér, zöld színekben, függetlenül attól, hogy kik, miért, és mit illesztenek bele ebbe a háromszínű csíkba. Most azért valami „jobb”, autentikusabb található rajta, s ez reméljük, marad is így.
K.: - Köszönöm, hogy elrabolhattalak erre a rövid időre a közönségedtől, további munkádhoz sok erőt és egészséget kívánunk!

- Szerkesztő -

Dalostalálkozó

Idén október 21-én, szombaton rendezte meg a mártélyi "Őszirózsa Népdalkör" óriási sikerrel szokásos őszi citerás, dalos találkozóját a Faluházban. A rendezvény fővédnöke Makovecz Imre volt, aki szívhez szóló beszédben üdvözölte a megjelent népdalköröket és a vendégeket. Jelen volt Balogh Jánosné Mártély polgármestere, aki szintén köszöntötte a jelenlévőket, s örömét fejezte ki, hogy Mártély ismét, s még reméljük sok-sok évig otthont tud adni ennek a hagyományt őrző, örömteli közösségi együttlétnek. A kellemes napot étkezés-sel, majd fergeteges közös énekléssel zárták a megjelent népdalososok, és a vendégek.

Felléptek: a hódmezővásárhelyi „Boróka” asszonykórus (Pokomándy Zsuzsanna vezetésével), az „Aranykálász” népdalkör (Bozóki Katalin vezetésével), a „Csúcsi Olvasókör” népdalköre (Pintérné Szurovecz Irén vezetésével), a „Napralforgó” népdalkör (Asztalos Sándor és Csákiné Monoki Mariann vezetésével), a tarjáni „Gyöngyvirág” népdalkör (Kispálné Mihály Györgyi vezetésével), A „Rozmaring” népdalkör (Farkas Ferencné vezetésével), a „Földeáki Citerazenekar és Pávakör” Vass István vezetésével), a földeáki „Kéknefelejcs” gyermekcitera csoport, a szegvári „Rozmaring” népdalkör (Ternai József vezetésével), valamint a házigazda mártélyi „Őszirózsa” népdalkör (Katona-Kis Gyuláné vezetésével).

Lény levele

Kedves Mártélyiak!

Most jött el az idő, hogy elbúcsúzzak tőletek.

Búcsúszom, de nem örökre. 1999. óta laktam veletek egy faluban. Sok barátokra és ismerősre tettem szert. Át-

éltem közöttetek nehéz, beteg napokat, de szép vidámságból is kijutott nekem. Próbáltam nektek segíteni, több-kevesebb sikerrel, ti meg cserébe mindig szívélyesen fogadtatok. Sok-sok emléket őrzök rólatok.

Be kell vallanom, hogy a honvágymár régen megnehezítette életem, ezért úgy döntöttem, hogy visszaköltözöm szülőházamba.

Ígérem, nem foglak elfeledni titeket és remélem jövőre újra látjuk majd egymást, ha újra Magyarországra jövök.

Addig is maradjatok egészségben, békességben és szeretetben egymással.
Köszönet a barátságért!

Lény Tuschenbrock

A búcsúzásra 2006. október 13-án került sor a „Civilházban”. Lény számított minden olyan barát megjelenésére, akik már 1999-ben is szeretettel fogadták. A barátság azután szélesedett, hiszen 7 év nem múlik el nyomtalanul. Szomszédok, jó barátok is külön meghívást kaptak. Így 46 fő gyűlt össze és ült le

az ebédhez déli 12 óra tájban. Az ünnepelt vette meg a marhapörkölt-höz való húst, üdítőket, a tagság és a barátok pedig süteményeket, és savanyúságot, köretet tettek az asztalra szeretetük jeléül. Részt vett a

búcsún Balogh Jánosné polgármester is, akinek Lény külön is nagy figyelmet szentelt. Itt voltak a szatymazi barátai és mindenki aki ismerete, szerette és tisztelte. Lény magyarul mondta el szíve érzéseit, s így búcsúzott a befogadó közösségtől, barátaitól, falujától. A búcsú (mint iménti leveléből kiderül), nem végleges. Már márciusban itt fog velünk lenni. Addig azonban csodálatos öröm elé néz: megszületik első kis unokája. Kell ennél szebb? Itt a barátok, ott új otthona, és családja. Mi Mártélyiak megköszönve segítségét és emberségét, csak sok boldogságot kívánhatunk mindehhez!

Arnóczky Györgyné

Ünnepi részközgyűlés, adventi ünnepség és filmvetítés

Az „Add a kezed” Mozgássérültek Egyesülete 2006. december 9-én 12 órától ünnepi részközgyűlést és adventi ünnepséget tart a Faluházban, amelyre ezúton meghívja tagjait.

Ebéd után 15 órától a mártélyi Carpak Filmstúdió mutatja be azt a filmet, amelyet Szabó Lajosról és feleségéről készítettek.

A film megtekintésére szeretettel várnak minden mártélyi érdeklődőt.

Galambposta

Emlékezés - egy életút véget ért...

Életének 81. évében súlyos betegségben meghalt Kaszás Sándor, Mártély nyugalmazott lelkipásztorra.

Az élet, sohasem kényeztette őt. Édesanyját kisgyermek korában elvesztette, így nagyszülei nevelték. Édesapja, új társat találva élte az életét. Született még három féltestvére, így öten tartoztak a családhoz, hűgával az utolsó időkig tartotta a kapcsolatot.

Gyermekkora talán ugyanúgy telt, mint más gyermekeké. Teltek az évek, felnőtt ember lett és bevonult katonának, s orosz hadifogságba került. Mikor hazatért, folytatta tanulmányait a debreceni Református Teológián, s ott is avatták lelkipász-

torrá. Debrecenben maradt, és ott hirdette Isten igéjét. Itt ismerkedett meg Sándor Johannával, aki a felesége lett. Attól kezdve együtt járták az élet rögös útját. Lelkipásztori pályájuknak több állomása is volt, mielőtt Mártélyra kerültek. Nagyon szerették ezt a Tisza parti kis falut. Összesen 25 évet töltöttek a faluban, s szeretetben, megértésben imádkoztak az emberek lelki üdvéért, s próbáltak mindenkinek vigaszt nyújtani.

Fáradtságot nem ismerve járta a tanyavilágot táskákkal, bőrdöngökkel felszerelve, hogy betegeket látogasson, az újságot, kalendáriumot eljuttassa mindenkire és hirdesse az igét. Mindig szépnek és biztatónak tartotta az életet, bízott Istenben és mindig remélt. Amikor feleségét elvesztette, egyedül maradt.

Gyermekük nem született. A magányban a mártélyi Gondozási Központban talált vigaszra és megértésre. Oda járt ebédelni minden nap, a gondozónők kimosták, kivasalták ruháit, és segítettek a problémái megoldásában. Jól érezte ott magát, mindig akadt beszélgetőtárs, sőt olykor vitapartner is.

Így múltak az évek, s bár mindig hitt és remélt, a magány nagyon megtörte. Próbált társat, majd gondviselőt keresni, de egyik sem sikerült. Talán ezért is gyűjtötte magához a kóborló, vagy gazdátlan kutyákat, hogy legyen valakihez szólni. Nem tudni hány elárvult kutyát tartott, de az bizonyos, hogy sokat. Sokan ezt nem értették, s ezért elítélték, de őt ez nem érdekelte. Inkább ő nem evett, hogy a kutyák ne éhezzenek. Mikor már betegeskedett, a kutyák egy menhelyre kerültek, s bár ezért jó pénzt fizetett,

nem bánta. Inkább megnyugtatta. Legutolsó találkozásunkkor szomorúan mondta, hogy már csak ez az egy kedvence van életben, itt a gondnok úréknál, s nagyon kért bennünket, gondozzuk, és megköszönte százszor.

2005. kora tavaszán elhelyezést nyert a biharkeresztesi Egyházi Szeretet Otthonban, s ott élt haláláig. Amíg egészsége engedte, jött Mártélyra Istentiszteletet tartani, vagy csak látogatóba, mert nagyon szeretett itt élni.

Egyszer csak elmaradtak a látogatók, levelek, telefonok. 2006. október 13-án jött a szomorú hír, hogy meghalt Kaszás Sándor. Az Úr Jézus

Krisztus magához szólította őt. Földi pályája végét ért. Utolsó útjára elkísérték lelkész társai, rokonai, barátai, tisztelői, és sokan akik ismerték. Kívánsága teljesült. A mártélyi temetőben alussza örök álmát felesége Janka néni mellett, s talán már együtt imádkoznak a mártélyi Gyülekezetért és mindenkiért, akiket szerettek.

Pihenésük legyen csendes.

Szabó Lajos és felesége - Mártély

Emlék a múlt

Elteltek az évek
Én is idős lettem
Az elmúlt életem
Már csak emlék nekem
A vidám gyermekkor
A boldog ifjúság
A csókos ölelések
Holdfényes éjszakák

Minden megváltozott
Már semmi sem a régi
Már a nap sem tud az égen
Olyan simogatón sütni

Sokan elhagytak
Aki szerettem
De van még valaki
Aki több mint az életem

Megyek az utamon
Lassan ballagok
Az utam végéhez érve
Egy percre még megállok

Megköszönöm Istennek
A sok jót és szépet
Remélve azt, hogy az égi otthonban
Újra boldog leszek...

Nagy Anna Katalin

ÁMK hírek

2006. október 20-án iskolánk utánpótláskorú csapatai ismét megmérették magukat a NUPI labdarugó tornán, valamint a Mészöly Kálmán - egykori szövetségi kapi-

tány - által felavatott műfüves pályaavató minikupán. Ez utóbbin csapatunk a 7. helyet szerezte meg, a NUPI rendezvényen iskolánk egy kiemelkedőbb eredményét az U7 csapat érte el a Mindszent elleni 11 : 0-ás eredménnyel, ahol Papp Ernő 9 gólt rúgott.

Boszorkányos gondok

Nem csak, mert többen kérdezték, s tétova suttogások tárgyává is vált a mártélyi „Boszorkány” ABC további sorsát érintő találgatások sora, hanem azért is beszéltem meg találkozózt a bolt tulajdonosai-val, mert mint rendszeres vevő magam is éreztem az eladótér szűkülését, a nyitva tartás megváltozását, no, meg hogy minden érdekelt számára egyértelműen tiszta vizet önthessünk a pohárba. Gondoltam, ez „elégge” közügy. Ifj. Somodi Istvánnal és édesanyjával beszélgettünk a gondokról.

K.: - Ha nem baj és nem sértő, azzal kezdeném, amit mindenki láthat, amikor betér az üzletbe. Nagyjából felére szűkült az eladótér, néhány alkalom kivételével csak ketten vi-

szitek a boltot édesanyáddal, s a nyitva tartás is megváltozott, naponta néhány órát be van zárva a „Boszorkány”.

S.I.: - Ez sajnos mind igaz. De, hogy

az olvasók, a falu lakói megtudják ennek okait, vissza kell menni az időben kicsit. Az ÁFÉSZ 1994-ben adta ki nekünk üzemeltetésre ezt a nagyobbik boltot, mert a két mártélyi üzlete közül ez ment gyengébben - úgymond felfuttatni. 2000-ben a Községház utcait is átvettük, hogy a két bolt együttesen, a kisebb valamennyire kompenzálva a nagy változó forgalmát, s így a kieséseket, még valahogy lehessen üzemeltetni őket. Évek óta gond minden ilyen kis üzletnek a nagy multinacionális cégek által üzemeltetett áruházláncok megjelenése. Ettől, persze vissza-

esett a forgalom. Sőt, az egykor könnyebbséget jelentő nyári idegenforgalmi szezon sem olyan, mint volt. Minden tekintetben csökkent a forgalmunk.

K.: - Ez azt jelenti, hogy a mártélyi emberek inkább, mondjuk valamelyik nagy vásárhelyi áruházban intézik a nagyobb bevásárlásaikat?

S.I.: - Talán, sőt ez is jelentősen benne van a forgalomcsökkenésben. A másik, nem elhanyagolható körülmény, hogy sok Coop-os árut forgalmazunk, amelyeknek a cég kötött árrést ír elő s ez utóbbi nem rajtunk múlik. Nem tudunk tehát olyan „olcsók” lenni, mint a nagy, raktárkészletből vásároló áruházak, akiknél egy közbülső állomás kiesik a forgalmazásban.

K.: - Mint kereskedők, természetesen és érthetően nem lehettek magatok ellenségei. Ezek a mostani átalakítások, változások az üzletmenetben, mégiscsak valaminek az előjelei. Felvilágosítanád az olvasókat a további lehetőségekről, tervekről?

S.I.: - Az előbb elmondott, s egyre romló feltételek miatt mi már 2 évvel ezelőtt jeleztük az ÁFÉSZ-nak azt a szándékunkat, hogy vissza kívánjuk adni az bolt üzemeltetését. Ők azonban arra hivatkozva, hogy a szerződés felbontása annak lejártá előtt, csak akkor lehetséges, ha időközben új bérlőt, vagy vevőt találnak az üzletre, nem fogadták el a felmondást.

K.: - Én még emlékszem, amikor ez a bolt megnyílt, mint kisáruház, de az abban az időben talán modernnek és közös öröme okot adó épület mára, hogy finoman fogalmazunk eléggé lestrapáltak tűnik.

S.I.: - Erre is csak azt lehet és tudom

nunk, hogy egy bérlemény esetében, a romló állaghoz mérten állandóan emelkedő bérelti díjak mellett ezt anyagilag lehetetlenség bírni.

K.: - Ha nem is kereskedelmi szakszaggal, de mindenki számára érthetően próbáljuk meg érzékeltetni, mit jelent ez a bolt üzletmenetének napi gyakorlatában?

S.I.: - A nélkül, hogy egyesek ezt, amit mondok majd túlzott önsajnáltnak értékelnék, az a valóság, hogy a nagy „Boszorkány” esetében a bérelti díj és a járulékos költségek, rezsi, adók, TB-járulék, munkabérek, autóhasználat, és egyebek elviszik az árrésből adódó hasznot. A forgalom az csak egy dolog, mondhatnám számszaki dolog, de a haszon, tehát ami marad, az mindig a szerencse és az aktuálisan jelentkező forgalom függvénye. Egy szóval, ha véletlenül marad is, nagyon kevés. Ezért kellett családi kupaktanácsot tartanunk, hiszen ezt így képtelenek vagyunk tovább folytatni. Annyi munkát és energiát öltünk már ebbe a boltba, hogy ha mást nem is várna az ember, legalább egy normális szintű, kielégítő megélhetést remélne, nem pedig az állandó csődhelyzet fenyegetését.

K.: - Nem kerülgethetem tovább a kérdést: akkor bezár a „Boszorkány”, vagy nem?

S.I.: - Ha csökkentik a bérelti díjakat, amire jelen körülmények között nem sok az esély, akkor nem. Abban az esetben is lesz itt

mondani, hogy ez így igaz. Ám az is a valósághoz tartozik, hogy ez az épület 1971 óta romlik folyamatosan. Helyesebben, a saját munkakörülményeink és a vevők nagyobb megelégedésére tettünk változtatásokat, állagmegóvást, de rá kellett jön-

boltja az ó-falu lakóinak, ha az illetékes talál megfelelő bérlőt, vagy vevőt. Abban az esetben legfeljebb az átállás idejére fog az üzlet bezárni.

K.: - A Község ház utcai kisebb bolt megmarad?

S.I.: - Igen. Azt talán még győzzük majd.

K.: - Ezek szerint, ha jól értelmezem, a legrosszabb esetben is csak 2007. nyarán zár be az üzlet, az ÁFÉSZ szerződésben foglaltak szerint. S akkor is csak átmenetileg.

S.I.: - Igen, így a teljesen világos, talán mindenki előtt.

K.: - Nem lehet könnyű egy ilyen döntést meghozni ennyi év áldozatos munkája után...

S.I.: - Persze, hogy nem. Mi is nagyon sajnáljuk, hogy így történt, sajnáljuk a vevőinket, akiknek ezúton is megköszönjük a türelmüket, amit ezekkel az átalakításokkal terhes időben is tanúsítottak. Addig is várunk mindenkit tisztelettel, és reményeink, akaratunk szerint változatlan színvonalú árukészlettel és kiszolgálással, amíg ilyen, vagy olyan, reméljük mindenki számára kedvező irányban eldőlnék a dolgok.

- Szerkesztő -

Köszönet

Az "Add a kezéd" Mozgássérültek Egyesülete ez úton mond köszönetet a részére juttatott SZJA 1%-ért! A beérkezett összeget - 33. 223 Ft - az egyesület működésére fogja fordítani.

Köszönjük és a jövőben is reméljük a támogatást.

Adószám: 18459887-1-06.

Az Európai Unió környezetvédelmi, állatjóléti és -higiéniai előírásainak való megfeleléshez nyújtott támogatás igénybevétele II.

A támogatási kérelmek benyújtásának idejét az MVH közlése szabja meg. Kérelmet kizárólag postán lehet benyújtani. A benyújtás elfogadott időpontja a postabélyegző kelte. A benyújtott kérelmeket az MVH folyamatosan bírálja el. A megyei ügyintézés után a kérelmek az MVH központjába kerülnek.

A támogatás folyósítása: kifizetési kérelmeket az MVH által meghirdetett időszakokra lehet benyújtani.

Ellenőrzés: Évi tízezer eurónak megfelelő forint összeget nem meghaladó összegű beruházást szűrőpróba-szerűen ellenőriz az MVH. Évi tízezer eurónak megfelelő forint összeget meghaladó beruházást az MVH előzetesen, illetve a támogatás folyósítását megelőzően ellenőriz.

A sikeres pályázat érdekében fontos a kiírásnak megfelelő adatok közlése, előírások és szabályok pontos betartása.

a pályázat időbeni beadásához fontos a tervezést, valamint az egyéb engedélyek beszerzését korán megkezdeni.

a formanyomtatványokat és egyéb iratokat pontosan kell kitölteni és a kitöltést ellenőrizni

Gyakori hibák:

Az istállókra lebontott állatlétszám összesítve nem egyezik a főlapon megadott létszámmal, ill. meghaladja azt.

ENAR nyilvántartásban szereplő cím eltér a kérelemben

feltüntetett tartási hely címétől.

Nincs feltüntetve minden állatfaj a kérelemben, ami szerepel az ENAR-ban.

Az építési engedély két évnél régebbi.

Nem építési engedély köteles beruházásnál hiányzik a jegyző igazolása, ill. a tételes felsorolás.

Hiányzik a megvalósítandó beruházás részletes ismertetése, a megvalósítás sorrendje.

Hiányzik a felhasználásra kerülő anyagok megnevezése, mennyisége.

A főlapon feltüntetett beruházási évek száma nincs összefüggésben a csatolt betétlapokkal.

A beruházás kezdetének nem a tárgyév van megadva.

Annak érdekében, hogy pályázatunk sikeres legyen, vegyünk igénybe a szaktanácsadók segítségét és bízzuk a pályázat írását gyakorlott pályázatkészítőre.

Benke József NVT tanácsadó 06-20-350-8970 Kis József NVT tanácsadó

Köszönet

A Mártélyi Olvasókör ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1 %-át szervezetünknek felajánlották.

A befolyt összeget - 59. 000,- Ft - hagyományok ápolására használjuk fel.

Adószámunk: 19085737-1-06

Zenés üdvözet a 89.9 MHz-en

Küldje el jókívánságait szeretteinek, barátainak, ismerőseinek, szomszédjának!

Zenés üdvözet a Szóbeszéd Rádióban minden szombaton délután 1/4 3-tól, melyet vasárnap a 11 órás hírek után megismétlünk.

Üdvözleteiket minden héten csütörtök délig adhatják le személyesen, levélben, e-mailben, sms-ben vagy a Kalárisban megjelent szelvényen.

Címünk: **Szóbeszéd Rádió**
Mártély, Fő u. 33.

e-mail: **szobeszed@7hatar.hu**

sms: **06-30-997-8370**

Novemberi kínálatunk:

- 3+2 - Halvány őszi rózsza
- Harangozó Teréz - Hálás szívvel köszönöm a sorsnak
- Ambrus Kyri - Többet ér a boldogságom
- ANT - Holnap hajnalig
- Balázs Pali - Valaki kell nekem
- Kaczor Ferenc - Valahol várnak rám
- Koós János, Dékány Sarolta - Ezer évig várok rád

- Vámosi János - Nekünk találkozni kellett
- Máté Péter - Még meg sem köszöntem
- Marót Viki és a Nova Kultúr Zenekar - Csöngess be hozzám
- Cserháti Zsuzsa - Nekem így vagy jó
- Bikini - Ha volna még időm
- Gemini - Ne felejts el emlékezni
- Bergendy - Jelszó love
- Koncz Zsuzsa, Bódi László - Csodálatos világ
- Charlie - Egy szippantás a jóból
- LGT - Ha a csend beszélni tudna
- Ákos - Keresem az utam
- Illés - Mindig veled
- Omega - Ezüsteső
- Joe Cocker - You are so beautiful
- Bon Bon - Érezd magad jól
- Eric Clapton - Wonderful Tonight
- George Michael - Freedom
- Sting - Perfect love
- Edda - A kör
- Pet Shop Boys - Go West
- United - Ha volna még
- Madonna - Dont cry for me Argentina
- Bryan Adams, Sting, Rod Stewart - All for love

Az Idősek Klubjának programja

- 7-én Nosztalgia-délután 14 órától
(Nótázás, süti és üdítő)
6-7-én Térítési díjak rendezése pénztári órákban
9-én Tag-gyűlés 10 órától.
Témái: 2006. év értékelés
Idősek Érdekképviseleti Fórumának választása
4 évre
Véradónap előkészítése (dec. 6-án.)
Karácsonyi Ünnepeink vendégeink az Óvodások
(dec. 14-én)
Ő-év búcsúztató (dec. 28.) Zene, játék, tombola

**A fontos témák miatt minden Klubtagot
kérünk megjelenni!**

- 16-án Cukorbeteg Világnapja megemlékezés,
10 órakor (Joóné)
Ételbemutató és kóstoló (Kenézné Julika)
25-én Meghívás Szegvárra Idősek Napjára
Művelődési Házba 16 órától
Tagok jelentkezését várjuk !
28-án Fehérnemű-vásár 10 órától.

Az új Házi-orvosunk rendelési idejéről érdeklődjenek !

Állandó programok: Hétfő: reggel 8-ig vércukormérések,
véryomás-, testsúly-mérések, gyógyszerrendezés. Kedden de. fél 10-től a kézimunkázók csoportfoglalkozása,
gyógymasszírozás előjegyzés szerint.

Az időstorna szerdánként. Hétfőn és csüt. du. az Optimisták próbája, felkészülés a szegvári és a helyi rendezvényekre. Rendezvényeinkre tombolat, süteményt, adományt, és egyéb hozzájárulásokat elfogadunk.

Klubvezetőség

BOROSTYÁN

Temetkezési Szolgálat

**Temetkezési Szolgálat és
Virágüzlet**

TEMETKEZÉS

Mindszent, Csokonai u. 8.

Nyitva tartás:

H-P 8.00-16.00

Szo.: 8.00-12.00

Hódmezővásárhely, Dr. Imre J. u. 11
(Az Erzsébet Kórház bejáratával szemben)

Telefon: 62/238-866

Halottszállítás helyben és vidéken. Temetések lebonyolítása, ravatalozás, sírásás, exhumálás. Az anyakönyvezés, ügyintézés, árajánlat és tanácsadás ingyenes!

Szállítási ügyelet: 06-30/2-447-447
(0-24 óráig)

C.T.: Beder Ferenc

TEMETKEZÉS

A Mártélyi Ravatalozó üzemeltetője:

A Csongrád Megyei
KEGYELETI KFT.

Temetkezési irodája
új helyen:

Hódmezővásárhely, Dr. Imre József u. 1.
(Bejárat: a Zrínyi u. felől,
parkolóval szemben)

Térítésmentes tanácsadás,
ügyintézés, OTP-hitellehetőség!

Telefon: (62) 534-985 és (30) 606-3802

Halottszállítási ügyelet éjjel-nappal:
(30) 224-4566

AGROFERR

ACÉL · ÉPÍTŐANYAG

**CSÖVEK, ZÁRTSZELVÉNYEK,
BETONACÉLOK, BETONHÁLÓK,
LEMEZEK, HENGERELT ÁRUK**

**TÉGLA, CSERÉP, CEMENT, MÉSZ,
SZIGETELŐK, VAKOLATOK,
KÖTŐELEMÉK, NYÍLÁSZÁRÓK,
BURKOLATOK, ÁTHIDALÓK**

DÍJTALAN KISZÁLLÍTÁS

ACÉLTERMÉKEK:

Hódmezővásárhely

SZÁNTÓ K. J. U. 172.

62/244-055

30/682-7901

ÉPÍTŐANYAGOK:

Hódmezővásárhely

JÓKAI U. 90/A

62/236-265

30/405-2720

www.agroferr.hu

Apróhirdetések

Zipzárvarrás, ruhajavitást, alja felvarrást vállalom. Békési Sándorné. Mártély, Kinizsi u. 17. sz. alatt. Tel.: 228-161, (30) 462-7302.

Festést, mázolás, tapétázást, homlokzatfestést garanciával vállalom. Kis Zoltán Mártély, Táncsics M. u. 8. Tel.: (70) 215-9749.

Benzines betonkeverő bérelhető. Kiskertek rotálását, kerítés-oszlopok lefűrészt, kerítések teljes körű kivitelezését vállalom. Ugyanitt gépi talaj-fúró bérelhető. Tel.: (30) 265-2305.

50 db **béléstest**, 3 szálás összeállító gép és villanyóra-szekerény eladó. Tel.: (70) 948-

7134.

Hobbykert eladó. Termő fákkal, pincével, szerszámossal. Érdeklődni: Mártély, Községház u. 3. Tel.: 228-187.

Fiat Tipo eladó. Érdeklődni: Fő u. 33/a. Tel.: (20) 575 8616.

PB palackkal működő **infra-gázkályha** szénmonoxid érzékelővel eladó. Tel.: (20) 996-1540.

Használt **facsonakot** keresek megvételre virágtartónak. Tel.: (62) 228-007

Kiskerttulajdonosok figyelem! **Érett lótrágya** ingyen elvihető. Szükség esetén fuvarbiztosítunk. Tel.: (62) 228-556

Itt a jó idő! Gondoljon szerettei emlékhelyére. **Síremlékek, sírkövek** tisztítását, mosását egyedi technológiával vállalom. Tel.: (30) 621-6296

Mindenféle **fémhulladékot**, akkumulátort térítésmentesen elszállítok. Hívásra házhoz megyek. Tel.: (30) 621-6296

Kikészített **birkabőr** eladó. Mártély, Fő u. 5. szám alatt. Tel.: (62) 228-111

ELADÓ! Kisméretű téglá, beton és téglatörmelék, cserép, cserépléc, deszkák, gerendák 1-7 méterig, állásra való pallók, fa áthidalók 1-3 m-ig, ajtók, ablakok (22 db). Villanyoszlop újszerű állapotban (6 m-esek), 1 db villanyoszlop gyámmal és villanyóradobozzal, zártszelvények, betonvas 3-10 mm-es átmérőben, kubikos és létrás talsicska. Lucerna és fűszéna. Érdeklődni: Mártély, Fő u. 66/A, telefon - (62) 228-443.

Faeszterga eladó. Mártély, Petőfi u. 6. Telefon: (62) 228-034.

Használt ülőgarnitúra olcsón eladó (2 fotel+kanapé). Érd.: Hódmezővásárhely, Eszperantó u. 3. Tel.: (20) 554-8959 (du. 6 óra után).

Mangalica sertés, 80-100 kiló körüli (anyakocának való) eladó. Érdeklődni a (30) 910-0598-as telefonszámon.

Mártélyi zártkert lakható épülettel, melléképülettel eladó. Tel.: (30) 967-3481.

Hmvhelyi 67 m²-es, kéterkélyes **felújított lakás** eladó vagy elcserélhető kertés házra. Tel.: (70) 543-3600, (30) 209-0643.

Új - FÉG gyártmányú **gáz fali fűtő** (kéményes) olcsón eladó. Érdeklődni a (20) 996 1540-es mobilszámon.

Eladó 8 db **autógumi** (gumiskocsira vagy lassújárműre való). Tel.: (20) 490-1684.

Az egyházak hírei

A római Katolikus Egyház vasárnaponként fél 12-kor várja a híveket községünk templomába, ahol Seidl Ambrus plébános úr tart Szentmisét.

Vasárnaponként 11 órától Kocsis Tamás ref. lelkész tart Istentiszteletet az imaházban, melyre várják a gyülekezet tagjait.

Zenés üdvözlőküldő szelvény

A „Szóbeszéd Rádió” harmincas zenei kívánság listájából a következő számot kérem a szombati és vasárnapi kívánságműsorban lejátszani:

A kívánság sorszáma:

Küldő:

Akinek küldöm:

A jókívánság szövege:

A szelvényt kérjük, juttassák el a rádió Fő utca 33. szám alatti stúdiójába, vagy dobják be a postládánkba.

Kívánságait nagy örömmel sugározzuk ismerőseknek, rokonaiknak, barátainknak a hétfégi műsorban, amely szombatonként 1/4 3-tól, és vasárnap a 11 órás hírek után - ismétlésben - hallható.

Anyakönyvi hírek

Született:

Égető Andrea és Szél Jánosnak - János nevű gyermeke

Elhunytak:

Illés Jánosné (Papp Piroska), Mártély, Tanya 28.
Papp Sándorné (Kardos Piroska), Mártély, Tanya 28.
Kaszás Sándor református lelkész,
volt Rákóczi utcai lakos.

Közérdekű telefonszámok

Mentő:	241-680	Közp. szám: 104
Tűzoltóság Hmvhely:	242-233	Közp. szám: 105
Rendőrség Hmvhely:	535-960	Közp. szám: 107
Közzet megbíztott:	(20) 2095-336	
Polgárőrség:	228-043	
Kórház-rendelőintézet Hmvhely:	532-222	
Orvosi rendelő – Mártély:	228-020	
Polgármesteri Hivatal:	528-062	
Iskola:	528-060	
Óvoda:	228-035	
Idősek Klubja:	228-038	
Anya- és Csecsemővédő Intézet:	228-450	
„Szóbeszéd” rádió:	228-599	

Impresszum

Szerkeszti: Lupus Design Bt. Munkatársak: Farkas Csamangó Zoltán szerkesztő, Borsos József, Sajti Imréné, Sándorné János Mária, Zsótér Gábor, Balázs Jánosné tiszteletbeli munkatárs, az egykori mártélyi újság megálmodója, elindítója. Szerkesztőség: Mártély, Tiszai u. 14. Tel: 228-556, E-mail: lupuska@invitel.hu. Kiadja: Mártély község Önkormányzata. Nyomdai előkészítés: Tóth Zsolt. Nyomdai munkálatok: Szoliter Nyomda - Hódmezővásárhely, Szabadság tér 73.